

[**Ministeren for handel, industri og søfart.**] mener, at tiden er løbet fra en del smårestriktioner, vil jeg gerne hertil sige, at man fra handelsministeriets side fuldtud deler den opfattelse, at det er ønskeligt at ophæve og afvikle de gældende restriktioner i så hurtigt et tempo, som forholdene tillader. Såvel i handelsministeriet som i de andre administrationsområder, handelsministeriet har med at gøre — jeg tænker her i første række på varedirektoratet —, er man i høj grad opmærksom på dette spørgsmål og følger til stadighed udviklingen med henblik på, om forholdene på et eller andet område nu er sådanne, at det vil være rimeligt og naturligt at ophæve gældende restriktioner.

Hvad særlig angår spørgsmålet om frigivelse for udførsel af gavepakker indeholdende fødevarer, kan jeg oplyse, at det allerede flere gange har været fremme til overvejelse, om man kunne ophæve bestemmelsen om, at der til sådanne forsendelser kræves udførselstilladelse. Spørgsmålet var fremme for et års tid siden, men på daværende tidspunkt var der som bekendt indført en skat på 20 pct. på rejsevaluta i henhold til loven herom af 19. november 1950, og da man måtte regne med, at skatten på rejsevaluta kunne medføre, at der ville blive søgt efter udveje for at gennemføre en „clearing“ med udenlandske statsborgere, og da forsendelse af fødevarer i gavepakker antagelig ville blive en stærkt benyttet udvej til gennemførelse af den slags uønskede clearingarrangementer, kom man til det resultat, at det ikke ville være tilrådeligt at frigive disse forsendelser. Efter at skatten på rejsevaluta er blevet ophævet ved loven af 17. oktober d. å., er man gået i gang med overvejelser af, om man nu kunne frigive gavepakkeforsendelser indeholdende fødevarer. Dette spørgsmål er bl. a. taget op til drøftelse med landbrugsorganisationerne. Den foreløbige reaktion har været, at der er givet udtryk for betænkeligheder ved at skride til en sådan frigivelse, idet man nærer bekymring for, at frigivelsen vil kunne benyttes til at organisere en irregulær og uønsket eksport. På grund af forskelligheder i prisen på visse fødevarer på hjemmemarkedet og i udlandet kan der måske være en tilskyndelse til at gennemføre sådanne eksportforretninger, og selvom forsendelserne begrænses til pakker på 5 kg ad gangen, befrygtes det, at sådan eksport vil kunne få et ikke helt ringe omfang.

Hvis man ser på problemet ud fra en

bedømmelse af de økonomiske forhold her i landet og forsyningsforholdene i udlandet, kunne en del vel tale for nu at frigive udførslen, men som nævnt er der andre momenter, der må indgå i overvejelsen. Jeg forventer imidlertid, at vi i løbet af forholdsvis kort tid vil kunne komme til ende med drøftelserne af spørgsmålet, og jeg vil egentlig tro, at der skulle være gode udsigter til, at man kan overvinde de betænkeligheder, der er givet udtryk for.

Tholstrup: Jeg takker den højtærede handelsminister for besvarelsen. Selvom den ikke var uforbeholden, ligger der vel deri, at hvis man skønner, at det ikke drejer sig om et alvorligt beløb, giver man fri. Men må vi så ikke blive fri for, at man skønner så urimelig galt, som man gjorde med smørret, da man skønnede 4—5 gange så meget, som det blev, for det er nu blevet fastslået herfra, at det ikke drejer sig om mere end 40 mill. kr. Jeg vil derfor endnu en gang sige til den højtærede handelsminister: Kan man i hvert fald ikke slette den ene del af restriktionerne, at der kun må sendes til familie, og så lade bestemmelsen om de 5 kg bestå til næste gang for at tage et lille skridt?

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Med den optimisme, jeg gav udtryk for i min besvarelse, tror jeg, det vil være rigtigt ikke at stykke frigivelsen ud i flere omgange.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om fremme af udbyttedeling [af Bertel Dahlgaard m. fl.].

Valgt blev: *Hans Rasmussen, Brundvad, Einer-Jensen, Peter Jørgensen, Wiggo Larsen, Lindberg, Kryger, Niels Eriksen, V. Hauch, Poul Møller, Bøgholm, Asger Jensen, Bertel Dahlgaard, Jørgen Jørgensen (Lejre) og Karl M. Andersen.*

Formanden: De to følgende sager kan ikke uden tingets samtykke behandles i indværende møde. Hvis ingen gør indsigelse betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.